

кво да стори, взѣ ножъ-тъ, и като ся навеждаше да го тури на кръсть-тъ си извади турчинъ-тъ на единъ пѣть пицоль-тъ си, отприжди го въ чело-то му, и залови пѣть-тъ на бѣгание. Той побѣгна а Ламо заплати съ главъ-тъ си.

Милошъ вече бѣше започналъ рабутъ-тъ си и по-благополучно да напредоваша, неслучи ся никогда вече както что сега. На самый день Врѣбницѣ 1815. год. излезе той рано и отиде на църквѣ въ село *Таково*, следъ службъ-тъ Божіи, яви ся предъ народъ-тъ, кой-то ся бѣше тукъ безчислено събралъ: сами-тъ старцы, кои-то обично бывать страхливи, станахъ да го молятъ за да ся подигнатъ. Всички-тъ тукъ присѣдствуещи заклехъ му ся, че щатъ му единодушно отъ чисто сърдце следувать. Помѣжду това бѣше ся събрала въ село Църницѣ дружина-та му; и помѣжду оныя бѣщещи ся оружны украшенія и помѣжду вѣрны-тъ си войводы влезе сега Милошъ съ байрякъ-тъ въ една рѣкъ, кой-то е былъ искритъ и незабравенъ, и като го даваше на Сима Пашърмца извика гласно: *„Ето мя помѣжду ви, ето и васъ, бой съ Турци-тъ.“* На първый день Воскресение излезе още единъ пѣть Милошъ при манастиръ-тъ Моравцы, кой-то ся намѣрва помѣжду окружія-та Вальво и Бѣлградъ и говори повторително съ народъ-тъ, кой-то ся бѣше отъ тыя двѣ окружія тукъ събралъ. И наистина подобря влукъ небы можалъ никада влучи, както что сега; защо всѣкій е былъ увѣренъ че е сега най-добрѣ да ся бѣжтъ, нежели да мирувать а най-паче въ такъвъ единъ миръ, какъвто сега иматъ. Догдѣ-то ся расприводжтъ писма-та и изве-